

4,31 bedeutet कुन्ति auch *Degenscheide* und *Stahl* (तीक्ष्णलोह). Die erste Bed. scheint eher als die zweite aus *कैलियेक* geschlossen werden zu dürfen, da der Begriff *Scheide*, *Behälter* sich ohne alle Schwierigkeit mit dem von *Bauch* vermitteln lässt und da wir dadurch auch eine nähere Verbindung zwischen कुन्ति und केश oder कोप gewinnen.

कुन्ति (कुन्ति) m. N. pr. eines Mannes *Pravarāḍha*, in Verz. d. B. H. 56, 1. कुन्तिभरि (कुन्ति, acc. von कुन्ति, + भरि) adj. der nur seinen Bauch nährt P. 3, 2, 26, Vārt. Vop. 26, 49, 50. AK. 3, 1, 21. H. 427.

कुन्तिरन्ध्र (कुन्ति + रन्ध्र) m. eine Art Schilf (s. नल) Rāḥ. in ÇKDr. कुन्तिल (von कुन्ति) m. Bez. gespenstischer Wesen AV. 8, 6, 10.

कुन्तिप्रूल (कुन्ति + प्रूल) m. Leibschmerz, Kolik Suçr. 1, 219, 11. 263, 16. 2, 451, 10. 462, 10.

कुन्तेपु m. N. pr. eines Sohnes von Raudrāçva Buḡ. P. 9, 20, 4. — Andere Autoritäten: कन्तेपु.

कुप्याति (1. कु + प्याति) f. evil report, infamy Wils.

कुगणिन् (1. कु + गण, adj. zu einer bösen Rotte gehörig: कुगणिप्रतापक Lalit. Calc. 4, 6.

कुगो (1. कु + गो) m. ein elender —, schwacher Stier: कुगौरिव गुरुं भारं न वोढुमरुमुत्सहे R. 6, 112, 6.

कुङ्कुण N. pr. einer Localität Verz. d. B. H. 93, 16 v. u.

कुङ्कुम n. Trix. 3, 5, 7. Siddh. K. 249, a, 3 v. u. Safran, *Crocus sativus* (sowohl die Pflanze als auch der Blumenstaub) AK. 2, 6, 2, 25. Trix. 2, 6, 35. H. 645. Hār. 106. Suçr. 1, 103, 16. 139, 10. 223, 20. 2, 33, 4. 286, 6. 327, 16. 315, 3. कुङ्कुमपङ्ककलङ्कितदेहा Bhārtr. 1, 9, 24. कुङ्कुमर्द्रि तस्याः पयोधरयुगे Pañkāt. I, 224. III, 32. स्कन्धांश्च कुङ्कुमकेशरान् Ragh. 4, 67. कुङ्कुमरागपिङ्ग R. 4, 2. कुङ्कुमरागपिङ्गर 5, 9, 6, 12. Prab. 71, 4. Amar. 54. Vet. 10, 2. Buḡ. P. 3, 1, 7. 8, 8, 18. Buḡ. P. im ÇKDr. kennt drei Arten: काश्मीरदेशे नेत्रे कुङ्कुमं पद्मेति तत् । सूक्ष्मकेशरमारक्तं पद्मगन्धि तदुत्तमम् ॥ ब्राह्मीदेशसंज्ञातं कुङ्कुमं पाण्डुरं भवेत् । केतकीगन्धयुक्तं तन्मध्यमं सूक्ष्मकेशरम् ॥ कुङ्कुमं पारसीकं मधुगन्धि तदीरितम् । इत्युपाण्डुरवर्णं तदधमं सूक्ष्मकेशरम् ॥

कुङ्कुनी f. N. einer Pflanze (s. महाश्यातिष्मती) Rāḥ. in ÇKDr.

कुच्, कुचति und कुञ्, कुञ्चते sich zusammenziehen, sich krümmen: कुचमानं रजार्तं वा गात्रम् Suçr. 2, 34, 9. कुचित (könnte auch vom caus. sein) zusammengezogen, gekrümmt, kraus, geringelt (von Haaren) AK. 3, 2, 20. H. 1436. कुचितास्य (von einem Pferde) 1247. कुचितानी R. 4, 16. कुचितायतदीर्घाणि लाङ्गुलानि R. 5, 35, 27. कुचितग्रीव Pañkāt. 30, 10. नालकुचितकेशी MBh. 2, 2173. 3, 1822. 15953. R. 1, 45, 41. 6, 37, 61. 103, 3. Suçr. 2, 166, 21. Buḡ. P. 2, 2, 11. 8, 8, 33. कुचिता (nāml. सिरा) eine best. fehlerhafte Art des Oeffnens der Ader Suçr. 4, 361, 11, 17. — Nach dem Dhātup. कुच्, कुचति 1) einen lauten Ton von sich geben (कोचति ढक्का Durgad. bei West.). — 2) glätten, poliren (कोचति काञ्ची वणिक् Bhāṭṭamalla bei West.). — 3) gehen (nach Kṣūrasvāmin) 7, 2. — 4) verbinden, vermischen. — 5) krümmen oder sich krümmen. — 6) widerstehen, hindern. — 7) Striche ziehen, schreiben (विलेखने) 20, 27. — कुच्, कुचति zusammenziehen (संकोचने) 28, 75. — कुञ्, कुञ्चति 1) krümmen oder sich krümmen. — 2) klein sein oder klein machen 7, 3. — कुचिर्त्त = परिमित Uṇ. 4, 187.

— घनु, partic. घनुकुञ्चित eingebogen, gekrümmt Dhānury. beim Sch. zu H. 777.

— घव s. घवकुञ्चन.

— घ्रा, partic. घ्राकुञ्चित eingebogen, eingezogen, zusammengezogen, gebogen, kraus: सक्थ्याराकुञ्चितयोः Suçr. 1, 338, 14. घ्राकुञ्चितदन्तिषाम् क्रिय 2, 217, 15. घ्राकुञ्चिनस्यपाद Kumāras. 3, 70. घ्राकुञ्चिताप्राङ्गुलिना (पादेन) Ragh. 6, 15. घ्राकुञ्चितोभयज्ञानु Daçak. in Benf. Chr. 198, 19. घ्राचिदाणनिकृतानि शिरांसि द्विपतां रूपे । स्फुरत्याकुञ्चितोष्ठानि R. 3, 31, 21. भूचानुर्याकुञ्चितानाः (v. l. भूचानुर्य कुञ्) कटाक्षाः Bhārtr. 1, 3. कृष्णाकुञ्चितमूर्ध्नि MBh. 13, 882. — caus. zusammenziehen, einbiegen, verkürzen: प्रसार्याकुञ्चयेत्संधिम् Suçr. 2, 29, 9. सिरास्त्वाकुञ्च्य (lies घ्राकुञ्च्य) 4, 237, 2. — Vgl. घ्राकुञ्चन.

— उद्, sich aufwärts —, sich auseinander biegen, sich krümmen: उत्कुचतीपु स्नावरुणु Kāvç. 13. Aus उत्वेच Bestechung dürfen wir auf die übertr. Bed. sich auf einen krummen Weg begeben oder Jmd auf einen solchen führen schliessen.

— नि s. निकुचित und निकुच्यकर्णि.

— वि, partic. विकुञ्चित zusammengezogen, geringelt: विकुञ्चितललाटम् MBh. 1, 4112. विकुञ्चितभूलतम् Kumāras. 5, 74. केशान्त्रिताक्षधननीलविकुञ्चिताम्बु R. 3, 19. — caus. zusammenziehen, einziehen: विकुञ्च्य कर्णां हनुमानुत्पपात die Ohren zurückschlagend R. 5, 3, 18; vgl. निकुच्यकर्णि धावति P. 5, 4, 128, Sch.

— सम् 1) sich zusammenziehen, sich schliessen (von einer Blume): मृगपतिरापि कोपात्संकुचत्युत्पतिष्ठुः Pañkāt. III, 40. नियतं दिवसे ऽतीति संकुचत्यम्बुजं ययः Suçr. 1, 321, 8. कमलवनानि समकुचन् Daçak. in Benf. Chr. 184, 3. pass. dass.: संकुच्यते दृष्टिः Suçr. 2, 319, 1. संकुचित zusammengezogen, geschlossen: संकुचित्रणाता 1, 36, 2. इपत्संकुचित 359, 2. 2, 35, 11. देहे संकुचिते (Gegens. उत्तान, 203, 4. गात्रं संकुचितम् Bhārtr. 3, 74. शीतात्संकुचिता वृश्चिकः Vop. 26, 91. संकुचितस्तद्यौ तत्कालं कमलोपमः Kāvç. 19, 23. von einer Blume H. 1, 29. न हि संकुचितः (nicht geschlossen, offen stehend, پنیا येन वाली कृतो गतः । समये तिष्ठ मुग्धैव मा बालिप्रथमन्वगाः ॥ R. 4, 30, 20. 34, 33. असंकुचित nicht gerunzelt: पर Suçr. 1, 66, 6. — 2) zusammenziehen, einziehen: प्रत्यङ्गुनान्संकुचोकात्तकाले Cit. bei Durga zu Nir. 1, 15. — caus. 1) zusammenziehen: (गन्ताः) संकोच्याप्रकारान् MBh. 1, 2843. संकोचयेत्सिराः Suçr. 1, 47, 8. संपीच्य संकोच्य विशोष्य वापि ग्रन्थिं करोति 2, 287, 8. — 2) verringern, verkleinern: वस्तूनि प्रययति च संकोचयति च Bhārtr. 2, 37. — Vgl. संकोच, संकोचन.

कुच (von कुच् m. gew. du. die weibliche Brust AK. 2, 6, 2, 28. Trix. 2, 6, 26. H. 603. R. 2, 29, 22. Suçr. 1, 321, 6. Çāk. 18, v. l. Çāṅgārāt'9. Amar. 90. Vet. 11, 12. Dhātus. 83, 9. 87, 16. अन्या वतांसि चान्यस्यास्तस्याश्चाप्यपराः कुचे R. 5, 13, 57. कन्या कुचकीना Pañkāt. III, 213. मुकुचा N. (Bopp 12, 66. कुचाय n. Brustcarae AK. 2, 6, 2, 28.

कुच.एचका f. N. einer Pflanze (s. मूर्वा) Çāḍak. im ÇKDr.

कुचन्दन (1. कु + चन्दन) n. 1) rother Sandel vom *Pterocarpus santalinus* AK. 2, 6, 2, 34. H. 642. an. 4, 169. Med. n. 176. Suçr. 1, 138, 4. 140, 5. 141, 7. 145, 21. 2, 489, 21. — 2) *Caesalpina Sappan* Lin. (पत्राङ्ग, welches auch den rothen Sandel bezeichnet). — 3) N. einer anderen Pflanze H. an. Me. *Adenantha pavonina* Lin. Wils. — 4) Safran Çāḍak.